

2010. évitörvény

a magánszemélyek munkavégzésre irányuló jogviszonyának megszüntetésével törvény alapján szerzett bevételt terhelő különadó eltörléséről

1. §

Az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló 2010. évi XC. törvény II. Fejezete hatályát veszti.

2. §

Az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló 2010. évi XC. törvény 133. §-ában a „, rendelkezéseit a 2010. január 1-jétől megszerzett, a II. Fejezet hatálya alá tartozó jövedelmekre kell alkalmazni” szövegrész hatályát veszti.

3. §

Ez a törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.

4. §

(1) Az állami adóhatóság e törvény hatálybalépését követő 22 munkanapon belül hivatalból határozattal megállapítja, hogy a magánszemélyt a különadó megfizetésére vonatkozó, az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló 2010. évi XC. törvény II. Fejezetében meghatározott kötelezettsége hiányában - a megfizetés időpontjában - milyen összegű személyi jövedelemadó, társadalombiztosítási járulék és egészségügyi hozzájárulás terhelte volna (a továbbiakban együtt: kötelezettség), továbbá a magánszemély által megfizetett különadó és a kötelezettség összegének különbözetét a határozat jogerőre emelkedését követő napon a magánszemély részére visszatéríti.

(2) Az állami adóhatóság a magánszemélyt nyilatkozat megtételére hívhatja fel, de a tényállás tisztázásához szükséges adatok rendelkezésre bocsátására nem kötelezheti.

(3) Ha az állami adóhatóság az (1) bekezdésben meghatározott határidőt legfeljebb 15 munkanappal elmulasztja, köteles az általa vissza nem fizetett különbözet 10 %-ának megfelelő késedelmi díjat is megfizetni a magánszemély részére. Ha a mulasztás a 15 munkanapot meghaladja, az állami adóhatóság késedelmi díjként az általa vissza nem térített különbözet 50 %-át fizeti meg.

I n d o k o l á s

1. A Polgári Törvénykönyv rendelkezései szerint a jogszabály megsértésével vagy megkerülésével kötött, illetve a nyilvánvalóan jóerkölcsbe ütköző szerződés semmis. A semmis szerződés érvénytelenségére bárki határidő nélkül hivatkozhat. A közérdekben okozott sérelem megszüntetése érdekében az ügyész keresetet indíthat a bíróság előtt, amely – szintén az ügyész indítványára – az állam javára ítélteti meg azt a szolgáltatást, vagyoni előnyt, amely a jóerkölcsbe ütköző szerződést kötő félnek járna vissza. A magyar jog tehát lehetővé teszi, hogy a társadalom rosszallását joggal

kiváltó, igazságérzetét sértő kiugróan magas juttatásokkal szemben hatékonyan fel lehessen lépni. Ha a meglévő jogi eszközök a semmis szerződések jogkövetkezményeinek hatékony érvényesítéséhez nem bizonyulnának elegendőnek, a Kormány felelőssége, hogy adott esetben a közérdek fokozottabb védelmét és az állam igényeinek érvényesítését a hatályos szabályozás módosításával elősegítse.

A Kormány nem választhatja e helyett azt a megoldást, hogy a jóerkölcsekre való hivatkozással törvényi úton, válogatás nélkül, a munkában töltött időszakot is figyelmen kívül hagyva minden jogosulttól elveszi az elbocsátásakor neki törvény szerint járó juttatást. Az érintettek magatartása ugyanis nyilvánvalóan nem ütközhetett a jóerkölcsekre, hiszen ez a magatartás a törvény betartása volt.

2. A törvény II. Fejezete 2010. október 1-jén hatályba lépett, rendelkezéseit alkalmazták és alkalmazzák azokkal a foglalkoztatottakkal szemben, akiket indokolás nélkül felmentettek.

Ez a törvény igazságtalan, sem az Alkotmánnyal, sem a munkavállalók védelmében vállalt nemzetközi kötelezettségeinkkel, sem a munkajogi tárgyú törvényi szabályokkal nincs összhangban. A közelmúltban elfogadott, a közszférában foglalkoztatottakat rendkívül hátrányosan érintő szabályozás a felmentési időt lerövidítette, lehetővé tette az indokolás nélküli elbocsátást, ez a törvény pedig azokat a dolgozókat is sújtja, akik nem kötöttek külön szerződéseket, soha nem volt választásuk abból a szempontból, hogy mennyi végkielégítést kapnak, nem dönthettek arról, hogy a felmentési vagy felmondási idejük egy részére felmentik-e őket a munkavégzés alól, sőt, sok esetben arra sem volt módjuk, hogy kivegyék a nekik járó éves szabadságot. A közszférában foglalkoztatottak esetében ugyanis a jogviszony megszüntetésével összefüggésben kifizetett járandóságokat törvény állapítja meg, azok mértéke nem képezi megegyezés tárgyát.

Ez a törvényjavaslat az Alkotmány betűjéhez és szelleméhez igazodva, az elbocsátott munkavállalók, különösen a kormánypártok tavaszi törvényhozási mámorában hozott munkajogi szabályok alapján indokolás nélkül elbocsátott munkavállalók védelmében meg kívánja akadályozni az elfogadott törvényi rendelkezések alkalmazását, ezért a különadó megfizetésére vonatkozó kötelezettséget eltörli.

A jóhiszemű, minden tekintetben a törvény betűje szerint eljáró és elbocsátásukkor juttatásban részesülő munkavállalókat ugyanis meg kell védeni, jelesül azzal, hogy az őket megbüntető törvény a hatályát veszti.

A törvény alapján ugyanis az állam 2 millió bruttó összeg felett gyakorlatilag elkobozza a foglalkoztatottaknak azt a jövedelmét, tulajdonát, amelynek törvényes célja az, hogy a munkáját elvesztő munkavállaló meg tudjon élni. Valójában tehát azt a bevételt vonja el az állam, amelyet a munkáltató alapvetően azért köteles törvény alapján megfizetni, hogy a munkavállaló megélhetését biztosítsa arra az időre, ameddig munkát talál, de legalább kárpótolja az elbocsátott dolgozót ezért, hogy elvesztette a munkáját. Attól is elveszi a törvény a juttatását, aki 20-30 éve dolgozik, és koránál fogva kisebb eséllyel talál újra munkát. Ez a rendelkezés nem pusztán az adózás jellegével ellentétesen – vagyis nem jövedelemarányosan – vonja el a munkavégzés alapján járó juttatást, hanem kifejezetten ellentétben áll a munkavállalókat védő törvényi szabályokkal is.

A törvény értelmében annál, akit a felmentési idő alatt felmentettek a munkavégzés alól, az erre az időre járó illetményét az adó alapjaként kell figyelembe venni. Abban az esetben például, ha törvény kötelezi a munkáltatót arra, hogy a felmentési idő felére felmentse a dolgozót a munkavégzés alól – azért egyébként, hogy akadálytalanul kereshessen munkát –, ez az időszak már olyannak minősül a törvény szerint, amely alatt a munkavállaló a különadó alapját képező bevételt szerezhet. A dolgozónak ebben a tekintetben sincs választási lehetősége.

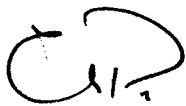
Az adókötelezettség visszamenőleges hatályú alkalmazása sérti a jogbiztonság alkotmányos követelményét, s ezen az Alkotmány elfogadott módosítása sem változtat. A már megszerzett juttatásokat utólag nem lehet jogi szabályozás útján elvonni, különösen nem akkor, ha a foglalkoztatási jogviszony megszüntetésekor járó valamely jövedelem mértékét

– egyébként mérlegelést sem tűrő objektív szempontok szerint – a kifizetéskor hatályos törvényi rendelkezés állapította meg.

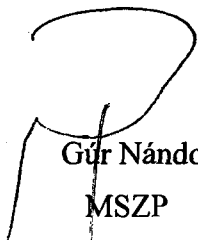
Jogállamban egy elkobzó jellegű, minden érintettet egyaránt büntető jellegű törvény alkalmazása nem megengedhető, ez ellen minden jogállami eszközzel fel kell lépni. A jóerkölcsbe ütköző szerződésekkel szemben viszont minden egyedi esetben el kell járni, és a közérdeket érvényesíteni kell.

A törvényjavaslat átmeneti szabályok megfogalmazásával rendelkezik arról, hogy a különadó és a munkavállalókat a jogviszony megszűntetésével járó járandóságaik miatt a hatályos szabályok szerint terhelő fizetési kötelezettségek összegének különbözetét az állami adóhatóság meghatározott szabályok szerint fizesse vissza. A rendelkezések azt biztosítják, hogy a magánszemély az őt terhelő fizetési kötelezettségeket különadó megfizetése nélkül teljesítsék, de részükre az igazságtalanul megállapított különbözetet az állam fizesse vissza.

Budapest, 2010. szeptember 28.

Kiss Péter
MSZP

Gúr Nándor
MSZP

Dr. Lamperth Mónika
MSZP

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Képviselői önálló indítvány

Új változat a T/1184. helyett

Dr. Kövér László
az Országgyűlés elnöke részére
Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Mellékelten – a Házsabály 85. § (2) bekezdése és 103. § (1) bekezdése alapján – benyújtjuk a magánszemélyek munkavégzésre irányuló jogviszonyának megszüntetésével törvény alapján szerzett bevételt terhelő különadó eltörléséről szóló T/1184. számú törvényjavaslatunk új változatát.

Budapest, 2010. szeptember 28.

Kiss Péter
MSZP

Gúr Nándor
MSZP

Dr. Lamperth Mónika
MSZP